

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1987/2024
17.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић, Јасмине Симовић, Радославе Мађаров и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Невена Чупић адвокат из ..., против туженог „ЕКО ДИМ“ д.о.о. из Београда, чији је пуномоћник Золтан Ђалаи, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2823/23 од 28.12.2023. године, на седници одржаној 17.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2823/23 од 28.12.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2823/23 од 28.12.2023. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 3909/18 од 05.10.2022. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплати и то за физичке болове износ од 226.800,00 динара, за страх 151.200,00 динара, за душевне болове због наружености 135.000,00 динара и за душевне болове због умањења опште животне активности износ од 756.000,00 динара, све са законском затезном каматом од 05.10.2022. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев за накнаду нематеријалне штете и то за физичке болове у износу од 773.200,00 динара, за страх у износу од 848.800,00 динара, за душевне болове због наружености у износу од 865.000,00 динара, и за душевне болове због умањења животне активности у износу од 1.744.000,00 динара, све са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 250.895,00 динара са законском затезном каматом од наступања услова за извршење до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2823/23 од 28.12.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у првом и трећем ставу изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на члан 404. Закона о парничном поступку (посебна ревизија).

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је накнада нематеријалне штете причињене тужиоцу приликом обављања радног задатака. Тужени је тужиочев послодавац, а тужилац је доживео повреду на раду. Побијаном пресудом је делимично усвојен тужбени захтев. Ревизијом се оспорава основ одговорности туженог као послодавца и истиче да узрок штете настале контактом тужиоца са електроенергетским каблом на крову објекта на коме је тужилац чистио димњак, лежи у одговорности власника објекта за постављање кабла и необезбеђивање места и у радњама тужиоца, тако да нема услова да се обавезује тужени да по основу објективне одговорности накнади штету. По налажењу Врховног суда побијана одлука донета је уз правилно тумачење материјалног права будући да су спорна правна питања везана за конкретну чињеничну ситуацију. При томе се у ревизији само формално указује на законске разлоге за примену одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, у свему се понављају наводи истицани у жалби против првостепене пресуде и искључиво указује на погрешну примену материјалног права без конкретног навођења разлога о томе да је побијана пресуда у супротности са постојећом судском праксом или да постоје други разлози из члана 404. став 1. ЗПП, који би оправдавали дозвољеност ревизије.

Побијана другостепена одлука у складу је са судском праксом и правним схватањима овог суда, а нема ни услова да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, нити потребе за новим тумачењем права.

На основу изнетог Врховни суд налази да у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, из чега произилази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, па је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари ради накнаде штете поднета је 21.12.2018. године, а вредност предмета спора побијаног дела износи 1.269.000,00 динара. Дакле, вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, због чега ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић